

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Primljeno: 10.08.2022., 14:24:43 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/21-01/86	376-08/18	
Uredbeni broj:	Prilog:	Vrijednost:
437-22-06	0	

d2965275

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Anti Drezgi te Božici Bilen, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja

kojeg zastupa opunomoćenica
u Odvjetničkom društvu
tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, OIB: 87950783661, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe koju zastupa opunomoćenica

odvjetnica

protiv

radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon održane usmene i javne rasprave, 7. lipnja 2022.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-334-08/21-01/740, URBROJ: 376-05-2-21-4 od 4. listopada 2021.

II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora.

III. Nalaže se tužitelju

nadoknaditi zainteresiranoj osobi

troškove upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn (slovima: šest tisuća dvjesto pedeset kuna) u roku od 60 dana od dana dostave pravomoćne odluke.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem KLASA: UP/I-334-08/21-01/740, URBROJ: 376-05-2-21-4 od 4. listopada 2021., odbačen je zahtjev tužitelja u vezi prigovora zbog dovođenja u zabludu prilikom sklapanja pretplatničkog ugovora, zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka.

2. Tužitelj u tužbi osporava pobijano rješenje zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava te povrede postupka. Tužitelj u bitnom navodi da tuženik uopće ne razmatra navode iz zahtjeva tužitelja, potpuno ignorira argumente i dokumentaciju koju je uz zahtjev priložio tužitelj, a detaljno navodi očitovanje zainteresirane osobe koje nije potkrijepljeno niti

jednim dokazom. Dodaje, da je tužitelj žrtva prijevare koju je prijavio policiji te da je, ne samo prodavaču već i slijepom čovjeku, moralo biti jasno da se radi o starom čovjeku velikih zdravstvenih problema, koji, pored brojnih drugih zdravstvenih problema, tumora i drugih, gotovo uopće ne čuje i koji niti u jednom trenutku nije rekao prodavaču da želi zasnovati pretplatnički odnos. Predlaže da Sud poništi rješenje tuženika te potražuje trošak spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi kako je tuženik u osporavanom rješenju obrazložio da nije nadležan za odlučivanje je li do potpisivanja pretplatničkog ugovora došlo uslijed kaznenog djela prijevare, tim više što je tuženiku dostavljen pretplatnički ugovor koji je potpisan od strane korisnika usluga (tužitelja). Dodaje da utvrđivanje činjenice je li u konkretnom slučaju korisnik prilikom potpisivanja pretplatničkog ugovora bio prevaren, nije u nadležnosti tuženika jer ne proizlazi iz članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje ZEK), a kako je tuženik i obrazložio u osporavanom rješenju. Predlaže Sudu odbiti tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana u odgovoru na tužbu ističe da u cijelosti osporava navode iz tužbe. Ističe da i sam tužitelj u postupku koji je prethodio donošenju osporavanog rješenja priznaje da je Zahtjev za zasnivanje pretplatničkog ugovora potpisao. Navodi kako je člankom 3. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 126/19.) propisano da je svatko nedužan odnosno da se nitko ne može smatrati krivim za kazneno djelo dok god se pravomoćnom sudskom presudom ne utvrdi krivnja. Također ističe da s obzirom na citiranu odredbu zakona tužitelj se ne može smatrati žrtvom kaznenog djela prijevare dok se to ne utvrdi pravomoćnom presudom. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu dodaje da tužitelj nije dostavio nikakvu dokumentaciju iz koje bi proizlazilo da je tužitelj osoba lišena poslovne sposobnosti te da procjena o sposobnosti osobe vezano uz brigu za svoja prava svakako nije na prodavaču zainteresirane osobe već na ovlaštenim osobama (sudu) koji jedini mogu lišiti osobu poslovne sposobnosti u određenom dijelu. Isto tako ističe da je kojim slučajem prodavač zainteresirane osobe odbio sklopiti ugovor s tužiteljem s obzirom na njegovu životnu dob to bi bila izravna diskriminacija koja je zabranjena sukladno Zakonu o suzbijanju diskriminacije (Narodne novine, broj 85/08. i 112/12.). Shodno tome, zainteresirana osoba smatra kako su navodi tužitelja u cijelosti neosnovani te predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

5. Na raspravi održanoj 7. lipnja 2022. opunomoćenica tužitelja u bitnom je ostala kod tužbe i tužbenog zahtjeva i svih dokaznih prijedloga te predlaže saslušanje tužitelja i njegove supruge. Opunomoćenica tuženik ostala je kod odgovora na tužbu, protivila se prijedlogu tužitelja smatrajući da to nije relevantno za ovaj slučaj budući da se izvansudskom rješavanju spora pred HAKOM korisnici mogu javiti isključivo vezano za prigovore oko pružanja javne komunikacijske usluge ali kako regulator nije nadležan za postupke i prijevare trećih osoba, dok je opunomoćenik zainteresirane osobe ostala kod odgovora na tužbu u cijelosti, pridružujući se navodima tuženika te ističe kako tužitelj nije dostavio apsolutno nikakve dokaze u spis u odnosu na činjenicu da je žrtva kaznenog dijela prijevare te se također protivio saslušanju tužitelja i supruge. Sud je rješenjem odbio dokazne prijedloge tužitelja te je odbio prijedlog tužitelja za dodjelu roka radi dostave dodatne medicinske dokumentacije.

6. Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja Sud je izvršio uvid u sudski spis i spis tuženika te je održao usmenu i javnu raspravu.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. U postupku koji je prethodio donošenju osporavanog rješenja utvrđeno je:

- da je tuženik zaprimio 27. srpnja 2021. zahtjev za rješavanje spora tužitelja kao korisnika i zainteresirane osobe kao operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi prigovora zbog dovođenja u zabludu prilikom sklapanja pretplatničkog ugovora;

- da tužitelj sklopio pretplatnički ugovor sa zainteresiranom osobom 26. veljače 2021.;

- da korisnik zahtjev za raskid ugovora bez naplate naknade za prijevremeni raskid temelji na navodu kako je prilikom sklapanja predmetnog ugovora doveden u zabludu i od strane djelatnika i od strane dvije nepoznate osobe, a protiv kojih je podnio kaznenu prijavu.

9. Iz obrazloženja osporavanog rješenja proizlazi da je tuženik ocijenio ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka u smislu članka 41. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje ZUP) u vezi članka 51. ZEK-a uz obrazloženje da dovođenje u zabludu prilikom sklapanja pretplatničkog ugovora odnosno kazneno djelo prijevare ne predstavlja spor iz članka 51. ZEK-a.

10.1. Odredbom članka 41. stavka 2. ZUP-a propisano je da kad službena osoba utvrdi da ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka, rješenjem će odbaciti zahtjev.

10.2. Iz članka 41. stavak 2. ZUP-a proizlazi da javnopravno tijelo kojem je zahtjev podnesen ocjenjuje jesu li uopće ispunjene pretpostavke za pokretanje postupka na zahtjev stranke. Sama činjenica da je stranka javnopravnom tijelu podnijela zahtjev ne znači i da je postupak pokrenut. Javnopravno tijelo koje zaprimi zahtjev dužno je ispitati postoje li pretpostavke za pokretanje upravnog postupka. Ako ne postoje te pretpostavke, tijelo će zahtjev odbaciti ne rješavajući o njemu.

10.3. ZUP izričito ne propisuje koje se pretpostavke traže za pokretanje upravnog postupka, ali se iz ZUP-a može zaključiti da je prva pretpostavka to da se u konkretnom predmetu mora odlučivati o upravnoj stvari.

10.4. U upravnim stvarima u kojima se postupak može pokrenuti na zahtjev stranke, zahtjev u materijalnom smislu treba biti takav da se o njemu može uopće rješavati u upravnom postupku.

11. Odredbom članka 51. stavka 1. ZEK-a propisano je da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom, a operator javnih komunikacijskih usluga za to vrijeme ne smije pokrenuti postupak prisilne naplate niti ustupiti osporenu tražbinu.

12. U smislu članka 51. stavka 1. ZEK-a tuženik je nadležan za rješavanje sljedećih sporova: spor u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je korisnik zadužen za pruženu uslugu, kakvoću pružene usluge, zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu.

13. Iz podataka spisa predmeta, odnosno tužiteljeva zahtjeva za rješavanje spora podnesenog tuženiku, proizlazi da je tužitelj traži od tuženika naložiti operatoru raskid pretplatničkog ugovora bez obveze plaćanja naknade za prijevremeni raskid,

dok iz prigovora tužitelja drugostupanjskom tijelu zainteresirane osobe te odgovora zainteresirane osobe u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku rješavanja prigovora proizlazi da tužitelj u postupku rješavanja prigovora pri zainteresiranoj osobi zapravo tražio raskid pretplatničkog ugovora bez obveze plaćanja naknade za prijevremeni raskid, a da zainteresirana osoba odbija raskinuti pretplatnički odnos bez naplate te naknade. Međutim, iz tužiteljevih tvrdnji o činjenicama na kojim zasniva taj zahtjev za raskid proizlazi da između tužitelja i zainteresirane osobe postoji spor o valjanosti pretplatničkog ugovora. Naime, tužitelj ne osporava da je potpisao Zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa, dakle da je svojim potpisom pisano očitovao volju za sklapanje pretplatničkog ugovora, ali ističe mane volje zbog zablude i prijevare te okolnosti o njegovoj starosti i zdravstvenom stanju, a što bi se moglo pravno ocijeniti kao tvrdnja o postojanju okolnosti koje ga čine poslovno nesposobnim. Očigledno je da te tvrdnje o činjenicama ne opravdavaju zahtjev za raskid, već postojanje tih činjenica može opravdavati samo osnovanost drukčijeg zahtjeva – zahtjeva za poništenje pretplatničkog ugovora. Pojednostavljeno rečeno, tužitelj traži raskid ugovora iz razloga poboynosti ugovora, a što je samo po sebi proturječno. Pritom ovaj Sud primjećuje da je tužitelja u upravnom postupku od trenutka njegovog pokretanja, a i prethodnom drugostupanjskom postupku rješavanja prigovora pri operateru, zastupala odvjetnica.

14. Polazeći od takvog zahtjeva i činjenične osnove iz koje tužitelj izvodi zaključak o osnovanosti zahtjeva ovaj Sud primjećuje, s jedne strane, da tuženik u smislu članka 51. stavka 1. ZEK-a nije nadležan za rješavanje sporova o poboynosti pretplatničkog ugovora. Štoviše to uopće nije upravna stvar, već je stvar iz sudske nadležnosti. S druge strane, spor o pravu korisnika na prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora bez obveze plaćanja naknade za prijevremeni raskid je spor u nadležnosti tuženika. To nije spor o pružanju usluga kako ga je tužitelj pogrešno okvalificirao u tužbi, već je spor u vezi s prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora.

15. Ukoliko se zahtjev tužitelja uzme kao zahtjev za poništenje pretplatničkog ugovora, utoliko ne postoji pravna osnova za pokretanje i vođenje upravnog postupka po predmetnom zahtjevu budući da taj zahtjev u materijalnom smislu nije zahtjev o kojem se može voditi upravni postupak pa je takav zahtjev tuženik osnovano odbacio bez potrebe ulaska u meritum spora.

16. Ukoliko se zahtjev tužitelja uzme kao zahtjev za rješavanje spora o pravu na raskid pretplatničkog ugovora, utoliko je tuženik trebao meritorno odlučiti, i to na način da odbije takav zahtjev.

17. Naime, na temelju članka 41. stavka 6. ZEK-a u slučaju kada operator javnih komunikacijskih usluga nije u mogućnosti ispuniti ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima poslovanja, pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora bez podmirivanja ugovornih obveza iz stavka 5. ovoga članka, osim dospelog dugovanja za pružene usluge. Tužitelj ni tvrdi niti dokazuje da traži raskid jer mu operator ugovorenu uslugu ne pruža sukladno uvjetima konkretnog ugovora.

18.1. Pravo na raskid bez plaćanja naknade pod određenim pretpostavkama zajamčeno je Zakonom o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj 41/14., 110/15. i 14/19.) i Pravilnikom o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine, broj 154/11., 149/13., 82/14., 24/15., 42/16. i 68/19.).

18.2. Na temelju članka 72. stavka 1. Zakona o zaštiti potrošača potrošač ima pravo, ne navodeći razloge za to, jednostrano raskinuti ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija ili sklopljen na daljinu u roku od 14 dana.

18.3. Na temelju članka 8. stavka 4. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine, broj 154/11., 149/13., 82/14., 24/15., 42/16. i 68/19., dalje Pravilnik) u slučaju kada je korisnik prihvatio da će preuzeti sastavne dijelove pretplatničkog ugovora na internetskoj stranici operatora, korisnik može raskinuti pretplatnički ugovor bez plaćanja naknade u roku od tri (3) radna dana od dana sklapanja pretplatničkog ugovora, uz povrat tvornički zapakiranog uređaja ukoliko je isti kupljen ili dobiven prilikom ugovaranja.

18.4. Iz navedenih odredbi proizlazi da pravo na raskid nije utemeljeno na povredi odredaba pretplatničkog ugovora, pa je pitanje ulaze li takvi sporovi u nadležnost tuženika koji je ovlašten i dužan rješavati sporove u vezi s prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora. Neovisno o navedenom, u konkretnom slučaju je očito da tužitelj nema pravo na raskid na temelju Zakona o zaštiti potrošača budući iz podataka spisa predmeta proizlazi da je predmetni ugovor sklopljen u poslovnim prostorijama trgovca, a niti na raskid na temelju Pravilnika budući iz podataka spisa predmeta proizlazi da je ugovor sklopljen 26. veljače 2021. te da tužitelj nije u roku od tri dana tražio raskid ugovora.

19. Stoga, ukoliko se zahtjev tužitelja uzme kao zahtjev za rješavanje spora o pravu na raskid pretplatničkog ugovora, time što je zahtjev odbačen, iako je zahtjev trebalo odbiti kao očito neosnovan, nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

20. Ovaj Sud je odbio tužiteljeve dokazne prijedloge smatrajući da činjenice koju bi se izvođenjem tih dokaza trebalo utvrditi nisu važne za odlučivanje s obzirom na izraženo stajalište da spor o valjanosti pretplatničkog ugovora nije upravna stvar.

21. S obzirom na sve naprijed navedeno odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude primjenom odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.; dalje ZUS).

22. Tužitelj je izgubio spor u cijelosti pa nema pravo na naknadu troškova u skladu sa člankom 79. stavkom 4. ZUS-a. Trebalo je stoga, na temelju članka 79. stavka 6. ZUS-a odlučiti kao u točki II. izreke ove presude.

23. Odluka o trošku u točki III. izreke presude temelji se na članku 79. stavku 4. ZUS-a. Trošak se sastoji od troška zastupanja zainteresirane osobe po odvjetniku i to troška za sastavljanje odgovora na tužbu i zastupanje na raspravi u iznosu od po 2.500,00 kn sukladno Tbr. 23. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15., dalje: Tarifa), uvećano za porez na dodatnu vrijednost u iznosu od po 625,00 kn sukladno Tbr. 42. Tarife, sveukupno 6.250,00 kn.

U Zagrebu, 7. lipnja 2022.

Sudac
Ante Drezga

Dokument je elektronički potpisan:
ANTE DREZGA

Vrijeme potpisivanja:
10-06-2022
10:49:39

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97-#130D4652363533338343935343437
L=ZAGREB
S=DREZGA
G=ANTE
CN=ANTE DREZGA
SN=HR97949388354.1.34

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

DNA:

1. Odvjetnica . Odvjetničko društvo
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9
3. Odvjetnica
4. U spis